

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/20284 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 5 juni 2007 in het geding
tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 april 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;**
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.**

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

**w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer**

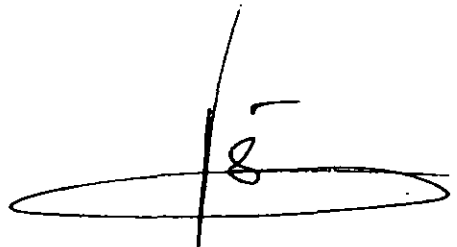
**w.g. Vonk
ambtenaar van Staat**

Uitgesproken in het openbaar op 2 juli 2007

345

Verzonden: -2 JULI 2007

**Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,**

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

**mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak**

Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : Crumpvoets Tel: 06-24178518

De ondergetekende, zijnde ambtenaar bevoegd met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, geleet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(m)(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Russische Federatie
Nationaliteit : Burger van Rusland

Ontvangen d.d.

15 MEI 2007

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- ☒ artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
☐ artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
☐ aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
☐ aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door:

- ☐ het belang van de nationale veiligheid, omdat
☒ het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
☐ verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
☐ veroordeeld is verzakt misdrijf
☐ ongewoont vertoerd is
☒ niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
☐ zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
☐ zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
☐ gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
☐ zich bedient van een of meerdere alibies
☒ geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
☐ eerder niet rechmatig in Nederland verbleven heeft
☒ niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn verblijf te bekostigen
☐ overige reden(en):
☐ wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd:

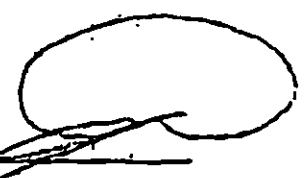
Plaats: Maasvlucht

Datum: 18-04-2007

Tijd: 20:00 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van Justitie,

S.H.J. van de Breeck
1e luitenant der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023-5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHTReg.nr: AWB 07 / 20284 VRONTN

UITSPRAAK, als bedoeld in artikel 94, derde lid, juncto artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

thans verblijvende in het Huis van Bewaring te
Tilburg, eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 18 april 2007.

Kenmerk: 0309.18.0021.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 29 mei 2007.

I. PROCESVERLOOP

Eiser, die stelt te zijn geboren op : en de Russische nationaliteit te bezitten, is op 18 april 2007 in bewaring gesteld met toepassing van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Tegen deze maatregel is namens eiser op 15 mei 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank; daarbij is tevens verzocht om schadevergoeding.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden.

Het beroep is behandeld ter zitting van 29 mei 2007, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door mr. M.E.Th. Hogervorst, kantoorgenote van zijn gemachtigde mr. M.M.G. Cromptvoets, advocaat te Maastricht. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.A.M. Janssen, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de in geding zijnde vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

Namens eiser is - kort en zakelijk weergegeven - aangevoerd dat de voortgang van het handelen van verweerder in het kader van de uitzetting, met name bij de behandeling van eerste beroepen tegen een inbewaringstelling, niet of nauwelijks verifieerbaar is. In casu zijn de uitzettingshandelingen (alleen) vermeld in een telefoonnotitie. De vermelde handelingen zijn niet verder onderbouwd met documenten. In de loop van de ochtend van 29 mei 2007 heeft de ter zitting verschenen raadvrouw van eiser contact gehad met mevrouw Persoons van Bureau Dublin in Brussel. Daarbij zou haar te verstaan zijn gegeven dat de Nederlandse Dublin-claims bij herhaling naar een algemeen nummer worden gefaxt, waar dit een speciaal nummer zou moeten zijn. Hierover zou het Bureau in Brussel al diverse keren contact hebben opgenomen met het verzoek het speciale faxnummer te gebruiken.

Het in dat kader door de Nederlandse autoriteiten blijkbaar aangevoerde argument dat het speciale faxnummer niet goed zou werken, werd door het Bureau in Brussel niet gedeeld aangezien de faxen van (bijvoorbeeld) Duitsland en Frankrijk altijd wel goed aankomen. Door gebruik te maken van het algemene faxnummer zou, naar verluidt, aanzienlijke vertraging optreden alvorens de claim in behandeling wordt genomen. In de zaak van eiser zou de claim van 4 mei 2007 eerst op 25 mei 2007 ter behandeling op het bureau van mevrouw Persoons zijn terecht gekomen. Ter zitting is namens eiser betoogd dat het (zeker onder de geschetste omstandigheden) de verantwoordelijkheid van verweerder is om te controleren of een juist faxnummer wordt gehanteerd, te meer indien is aangegeven dat gebruik van een ander faxnummer voor aanzienlijke vertraging zorgt. Ter ondersteuning van het standpunt van eiser is ter zitting, in het bijzijn van de gemachtigde van verweerder, een e-mail getoond waaruit kan worden opgemaakt dat op 25 mei 2007 de Dublin-claim van 4 mei 2007 voor eiser ter beoordeling aan Bureau Dublin in Brussel is voorgelegd.

Op grond van het vorenstaande is eiser van mening dat de bewaring dient te worden opgeheven onder toekenning van schadevergoeding aan eiser.

De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder op goede gronden eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op uitzetting in bewaring heeft gesteld. Eiser is niet in het bezit van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, heeft geen vaste woon- of verblijfplaats en heeft onvoldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen.

Gelet hierop bestaan ten aanzien van hem concrete aanwijzingen voor het vermoeden dat hij zich aan uitzetting zal onttrekken.

Uit de gedingstukken alsmede het verhandelde ter zitting is gebleken dat verweerder op 27 april 2007 een zogenoemde Dublin-claim voor België ter beoordeling heeft voorgelegd aan Bureau Dublin van de Immigratie- en Naturalisatiedienst. Op 4 mei 2007 heeft Bureau Dublin de claim verzonden aan de Belgische autoriteiten. Vervolgens heeft Bureau Dublin op 25 mei 2007 schriftelijk bij de Belgische autoriteiten gerappelleerd inzake de (behandeling van de) claim.

De rechtbank betreft bij haar oordeel dat in beginsel vertrouwd mag worden op de juistheid van hetgeen in (officiële) dossierstukken van verweerder is vermeld. Eerst bij evidente onjuistheid of bij anderszins gestelde en aannemelijk gemaakte onjuistheid van het door verweerder vermelde dient dit uitgangspunt losgelaten te worden en mag van verweerder worden verwacht dat (te dien aanzien) nadere informatie wordt aangereikt.

De rechtbank stelt vast dat in het ter zitting getoonde e-mailbericht van 29 mei 2007 geen concrete informatie is opgenomen met betrekking tot de stelling van eiser ten aanzien van het faxgedrag van verweerder. De rechtbank ziet dan ook geen grond eiser te volgen in diens stelling, inhoudende dat verweerder, tegen beter weten in, gebruik maakt respectievelijk gebruik heeft gemaakt van een faxnummer, bij gebruik waarvan bekend of kenbaar is dat dit tot (aanzienlijke) vertraging leidt.

Hoewel dit door verweerder niet (met zoveel woorden) is aangegeven, acht de rechtbank het op grond van de in de e-mail van 29 mei 2007 vermelde verzendgegevens aannemelijk, dat op 25 mei 2007 door verweerder bij Bureau Dublin te Brussel is gerappelleerd en dat reeds op 4 mei 2007 de claim bij de Belgische autoriteiten was gelegd.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat vooralsnog niet kan worden gesteld dat geen reëel zicht op uitzetting bestaat of dat met onvoldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt.

Ook overigens is de rechtbank van oordeel dat, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

Gelet op het voorgaande moet de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig worden geoordeeld en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Er bestaat geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe dient te worden afgewezen.

Mitsdien wordt als volgt beslist.

III. BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

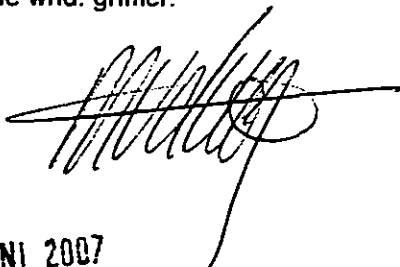
Aldus gedaan door mr. M. Hillen in tegenwoordigheid van mr. H.A.M. van de Ven als griffier en in het openbaar uitgesproken op:

05 JUNI 2007

w.g. M. van de Ven

w.g. M. Hillen

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Afschrift verzonden op: 05 JUNI 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt één week na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

**HOGERVORST
WUDKA**

HOGER BEROEPSCHRIFT

advocaten & procureurs

mw. mr. M.E.Th. Hogervorst

mr. Izi Wudka

mw. mr. M.M.G. Cromptvoets

Raad van State

Hoger Beroep Vreemdingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 's-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070-3651380

• De Nederlandsche Notariële Associatie
▲ Milieurecht

Hertogsingel 20
6214 AD Maastricht

Tel.:
043 325 78 00

Fax:
043 - 325 78 58

E-mail:
info@hogervorstwudka.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3503-C	
12 JUN 2007	
ZAAKNR. 200704062	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Inzake:

De heer
momenteel verblijvende te
appellant,

Gemachtigde: mr. M.M.G. Cromptvoets

Verweerder:

Staatssecretaris van Justitie

Hoger beroep tegen:

De uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Maastricht d.d. 5 juni 2007.

i.s.m.
Advocatenkantoor Engelen
3630 Maasmechelen België
Tel.: 0032 89.764779

Vanderputte Advocaten
3630 Maasmechelen België
Tel.: 0032 89 766256

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden

1. Inleiding:

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de Voorzittingsrechter van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht, d.d. 5 juni 2007, met kenmerk AWB 07/20284VRONTN, waarvan u bijgaand afschrift aantreft als *productie 1*.

Appellant heeft ondergetekende bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van het onderhavige beroepschrift.

2. Achtergronden:

Appellant is op 18 april 2007 in bewaring gesteld. Aan de inbewaringstelling is ten grondslag gelegd dat het belang van openbare orde de maatregel vordert, aangezien appellant niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit, geen vaste woon-/ verblijfplaats heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen.

De gemachtigde van appellant heeft op 15 mei 2007 beroep ingesteld. Namens appellant is bij de behandeling ter zitting d.d. 29 mei 2007 aangevoerd dat de voorgang van het handelen van verweerder in het kader van de uitzetting, niet of nauwelijks verifieerbaar is. Namens appellant is er telefonisch onderhoud geweest met mevrouw Persoons van Bureau Dublin in Brussel. Zij heeft medegedeeld dat de Nederlandse Dublin-claims bij herhaling naar een algemeen nummer worden gefaxt, waar dit een speciaal nummer zou moeten zijn. Hierover zou het Bureau te Brussel al diverse malen contact hebben opgenomen met verweerder met het verzoek om het speciale faxnummer te gebruiken.

Door gebruik te maken van het algemene faxnummer, zou, naar verluidt, aanzienlijke vertraging optreden alvorens de claim in behandeling wordt genomen. In het geval van appellant is de claim van 4 mei 2007 eerst op 25 mei 2007 ter behandeling bij het Bureau Dublin in Brussel terecht gekomen. Appellant meent dat het de verantwoording is van verweerder om te controleren of een juist faxnummer wordt gehanteerd, om er voor zorg te dragen dat alles zo voorspoedig mogelijk. Ter ondersteuning van het standpunt van appellant is bij de behandeling ter zitting een e-mail getoond, waaruit kan worden opgemaakt dat pas op 25 mei 2007 de Dublin-claim van 4 mei 2007 voor appellant ter beoordeling aan Bureau Dublin in Brussel is voorgelegd. U treft genoemde e-mail aan als *productie 2*.

Het beroep heeft de rechtbank op 29 mei 2007 afgewezen. In het hiernavolgende zal worden ingegaan op

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden

3. Grievens:

Grief I:

Ten onrechte heeft de rechtbank als volgt overwogen:

"Uit de gedingstukken alsmede het verhandelde ter zitting is gebleken dat verweerder op 27 april 2007 een zogenoemde Dublin-claim voor België ter beoordeling heeft voorgelegd aan Bureau Dublin van de Immigratie- en Naturalisatiedienst. Op 4 mei 2007 heeft Bureau Dublin de claim verzonden aan de Belgische autoriteiten. Vervolgens heeft Bureau Dublin op 25 mei schriftelijk bij de Belgische autoriteiten gerappelleerd inzake de (behandeling van de) claim"

Grief II:

Ten onrechte heeft de rechtbank als volgt overwogen:

"De rechtbank betreft bij haar oordeel dat in beginsel vertrouwd mag worden op de juistheid van hetgeen in (officiële) dossierstukken van verweerder is vermeld. Eerst bij evidente onjuistheid of bij anderszins gestelde en aannemelijk gemaakte onjuistheid van het door verweerder vermelde dient dit uitgangspunt losgelaten te worden en mag van verweerder worden verwacht dat (te dien aanzien) nadere informatie wordt aangereikt."

Grief III:

Ten onrechte heeft de rechtbank als volgt overwogen:

"De rechtbank stelt vast dat in het ter zitting getoonde e-mailbericht van 29 mei 2007 geen concrete informatie is opgenomen met betrekking tot de stelling van eiser ten aanzien van het faxgedrag van verweerder. De rechtbank ziet dan ook geen grond eiser te volgen in diens stelling, inhoudende dat verweerder, tegen beter weten in, gebruik maakt respectievelijk gebruik heeft gemaakt van een faxnummer, bij gebruik waarvan bekend of kenbaar is dat dit tot (aanzienlijke) vertraging leidt."

Grief IV:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen:

*"- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af."*

Deze grieven dienen in onderlinge samenhang te worden beoordeeld. Gegrondverklaring van een van deze grieven leidt tot gegrondverklaring van alle grieven.

4. Toelichting op de grieven:

Appellant kan zich niet verenigen met genoemde passages van de uitspraak van de rechtbank. Door blindelings af te gaan op hetgeen door verweerder tijdens de behandeling ter zitting alsmede in de processtukken naar voren wordt gebracht, kan er geen sprake zijn van een afdoende inhoudelijke rechterlijke toetsing.

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden

Zeker nu appellant een begin van bewijs heeft geleverd inzake de wijze waarop de Dublin-claims richting België vertraging oplopen, gezien het gebruik van het verkeerde faxnummer.

De rechtbank miskent met de genoemde overwegingen tevens dat het in het verleden wel al is voorgevallen dat verweerder een rechtbank onjuist heeft voorgelicht. Ter illustratie van deze stelling voegt appellant een kopie bij van de uitspraak van de rechtbank Roermond d.d. 27 september 2006.

Het was voor de rechtbank zeer eenvoudig geweest om de zaak aan te houden en aan verweerder, bijvoorbeeld, een faxbevestiging te vragen. Dan was alle onzekerheid omtrent het wel of niet tijdig versturen van de Dublin-claim opgeheven. De rechtbank heeft in strijd met de zorgvuldigheid gehandeld door niet dit eenvoudig door verweerder te leveren bewijs te verlangen.

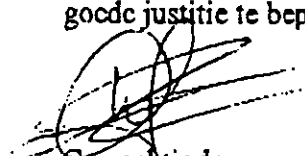
Appellant meent dat, zonder dat de onderliggende documenten van de voortgangsrapportage overgelegd worden, een rechter niet de rechtmatigheid van de bewaring in zijn volle omvang kan toetsen. Daarnaast wordt er op deze manier een 'rookgordijn' opgeworpen voor de vreemdeling, aangezien deze nu zelf dient te achterhalen of het allemaal klopt wat er op de voortgangsrapportage vermeld staat.

Dit klemmt te meer nu met de komst van de nieuwe DT&V de voortgangsrapportages vaker onvolledig zijn, hetgeen ook in het onderhavige geval aan de hand was. Weliswaar worden deze gegevens naderhand aangevuld met telefoonnotities, doch dit neemt niet weg dat de voortgangsrapportages op zichzelf absoluut onvoldoende informatie verschaffen.

Appellant meent dat gezien de wijze van toetsing van de rechtmatigheid van de vreemdelingenbewaring geen effectief rechtsmiddel tegen de bewaring openstaat in de zin van artikel 13 EVRM en dat er sprake is van schending van artikel 5 EVRM.

CONCLUSIE:

Appellant concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en gegrondverklaring van het door appellant tegen de in bewaringstelling op 17 april 2007 ingestelde beroep en appellant verzoekt U Edelgrootachtbaar College hem onmiddellijk in vrijheid te stellen onder toekenning van een door U in goede justitie te bepalen schadevergoeding.

Gemachtigde

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden